

ILUSTRACIÓN CIENTÍFICA

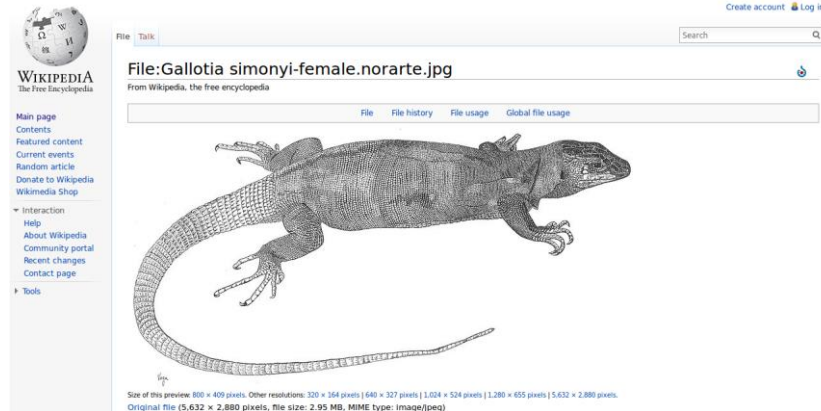
Esa gran desconocida

Definición de Ilustración Científica

1. Definición: Una buena ilustración científica muestra todas las partes necesarias con claridad, exactitud y a escala, para explicar la información que se quiere comunicar.

2. Definición: Una buena ilustración científica transmite eficazmente información científica a través del canal visual al observador.

RESUELVE ENIGMAS

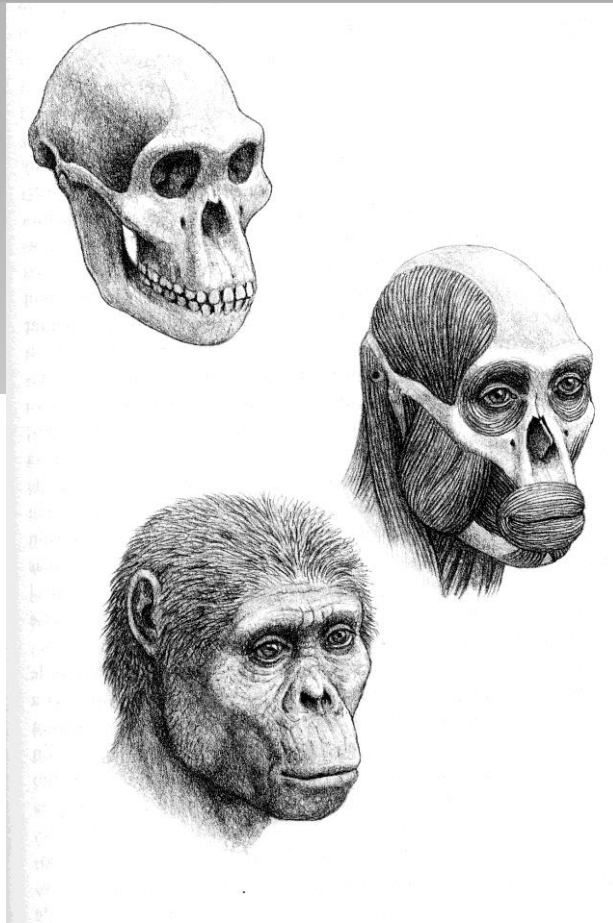
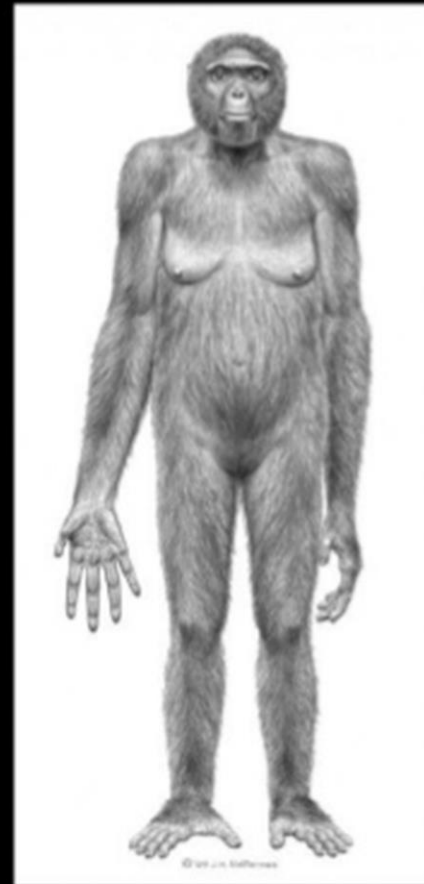
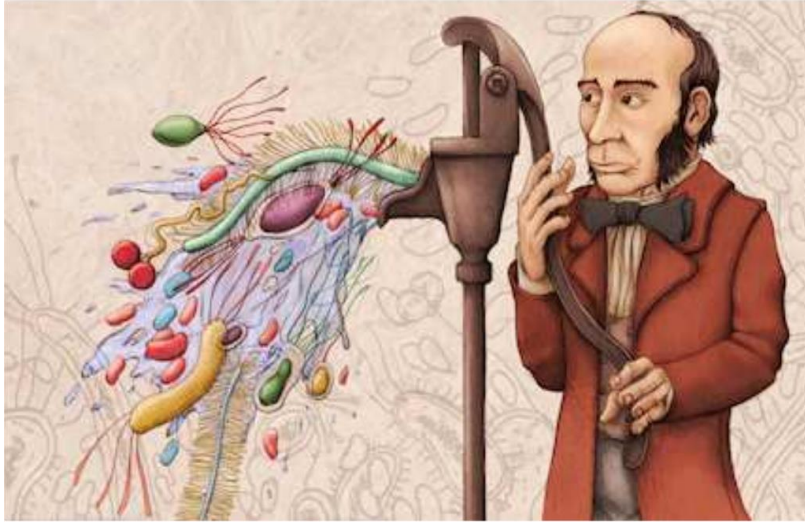

Figura 4.2. Hembra de *Australopithecus africanus*.

RESUELVE PROBLEMAS

John Snow (1813-1858). Padre de la epidemiología.

Epidemia de cólera de Londres en 1854

CAMPOS DE LA ILUSTRACIÓN CIENTÍFICA

Ciencias de la salud

Ciencias formales

Ciencias sociales

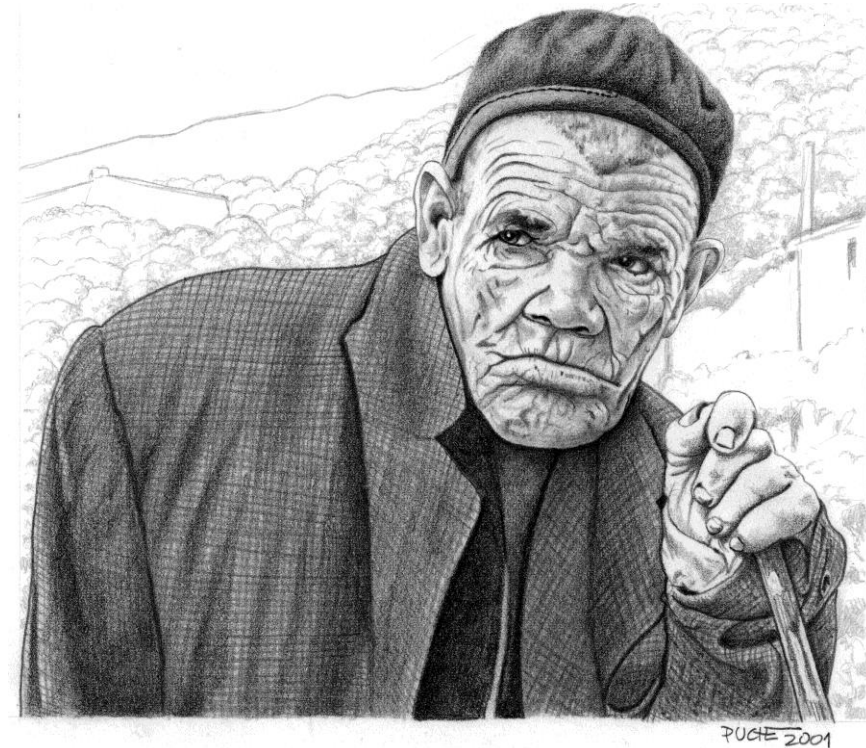
Ciencias naturales

ILUSTRACIÓN MÉDICA

ANTROPOLOGÍA

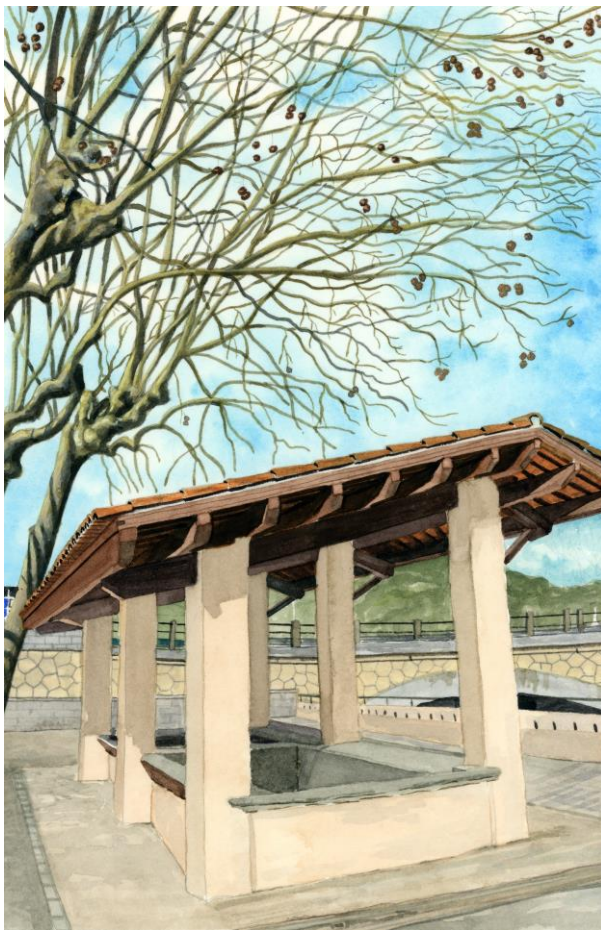
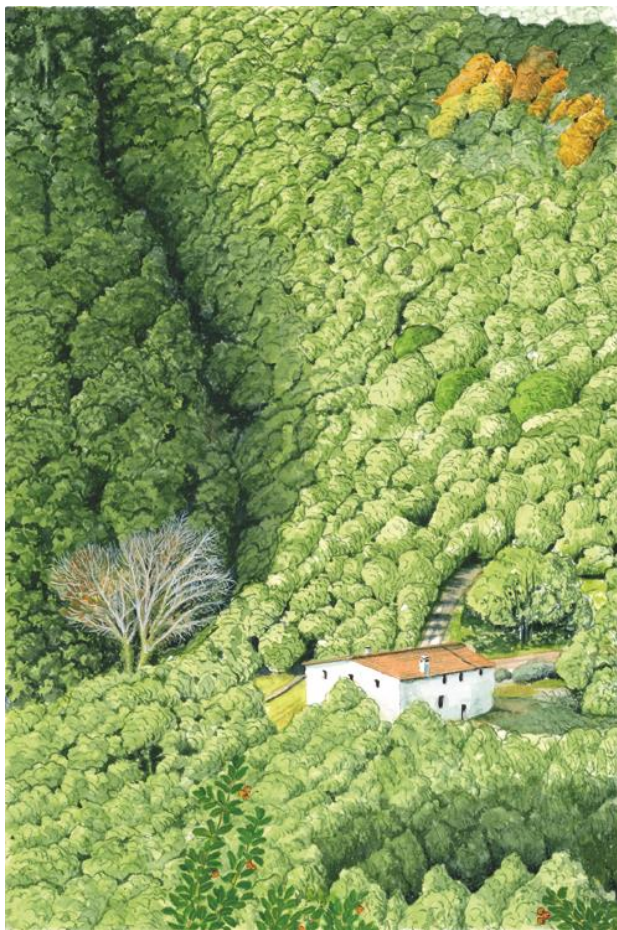
Cretinismo

Oficio de segador

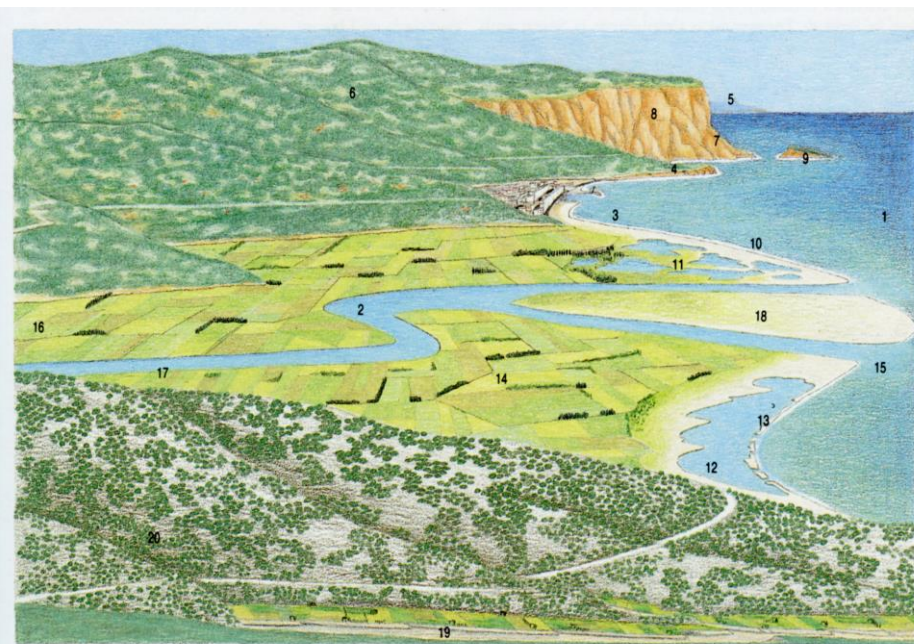
ANTROPOLOGÍA

37. A la **muntanya mitjana**, les **muntanyes** [1] i les **valls** [2] són més suaus: hi sovintegen els **turons** o **pujols** [3] o els **tossals** [4], de **raiguers** o **baldanes** [5] no gaire abruptes; això no obstant, no són rars els **puigs** [6] elevats o les **moles** [7], tallades en **cingles** o **cingleres** [8], bé que culminades per **calmes** [9] ben planes, tot plegat separat per **colls** o **collades** [10] o fins per **gorges**, **engorjats** o **congosts** [11], aquests darrers fruit de l'acció erosiva dels **rius** [12] i els **torrents** [13], que a vegades es precipiten en cascades o **saltants** [14], a vegades es rabegen en **gorgs** i **cadolles** [15], o fins formen **llacs** [16] extensos, després d' **aguabarreigs** [17] enriquidors amb **afluents** [18] tributaris. Al fons de vall, les fèrtils **planes al·luvials** i **terracess** [19], retallades per les ziga-zagues dels **meandres** [20], solen acollir esplèndids conreus, mentre que els **rosts** [21] fortament inclinats es veuen esgarapats pels **xaragalls** [22] que hi fa la pluja i resten orles de vegetació o esdevenen **barrancs** [23]; igualment ingratés són les **garrotxes** [24], on la roca i les **codines** privades de sòl afloren pertot, o on apareixen **avencs**, **coves** [25] i **balmes** (simples abrigalls, mena de rellaix invertit).

COMPRENDRE LA NATURA

38. A la **zona litoral** és el **mar** [1] i el curs baix dels **rius** [2] que configura el paisatge, amb una línia costanera seguida o bé sinuosa per causa dels **golfs** i de les **badies** [3], a vegades simples **cales** o **calanques** [4], i dels **caps** i les **puntes** [5]. Les **muntanyes** [6] litorals donen una **costa alta** o **brava** [7], dominada pels **penya-segats** [8] i fragmentada en **illots** [9] o **esculls** o **altines** a flor d'aigua, mentre que la **costa baixa** va associada a les **platges** [10] de sorra i a les **marjals**, els **maresmes** o els **aiguamolls**, fets de **llacunes** (o **llaunes**) dolces o salades [11], o a les **albuferes** [12], grans **lluent**s d'aigua salabrosa separades del mar per **barres** o **fletxes** [13] de sorra, perforades per **gols**. Aquests estanys costaners formen part, sovint, de **deltas** [14], **aiguadexcos**, mar endins, d'al·luvions fins transportats pels rius cabalosos fins a les **deseimbocadures** [15], continuació de les **terracess al·luvials** [16] disposades a ambdues **ribes** [17]; a vegades, alguna **lla** fluvial [18] completa el panorama. Ben diferent és el cas de les **reres**, **rials** o **rambles** [19], lluent només després de les pluges, nascuts a les **barrancades** i **sots** [20] de les mateixes muntanyes litorals, de **llits** o **lles** eixuts, simples **arenys** la major part de l'any.

1. El món inorgànic

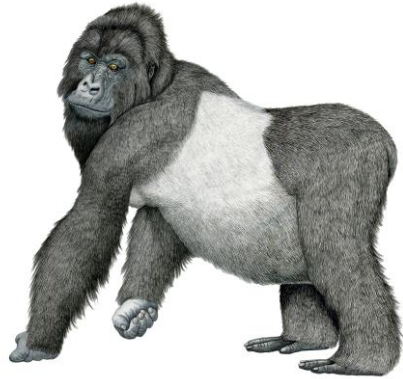
33

HISTORIA

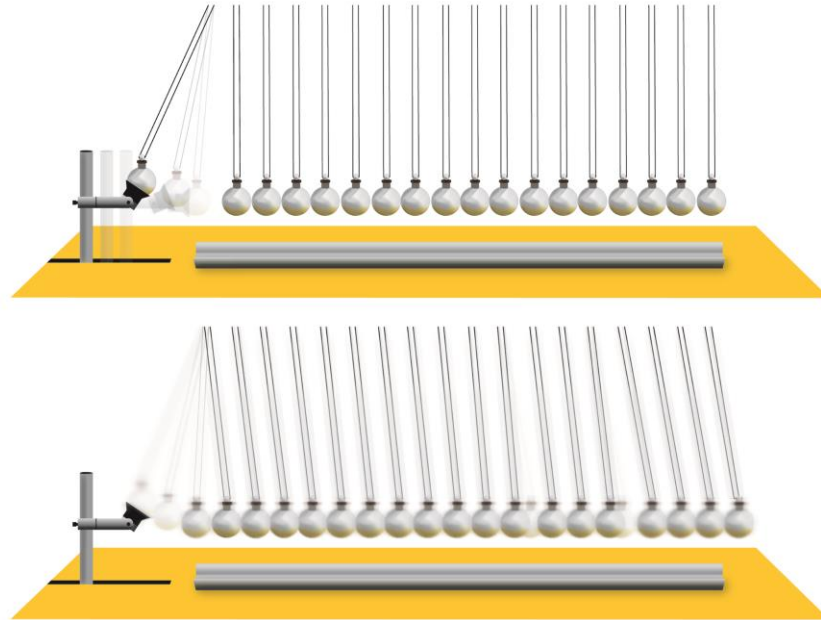
Viaje de Francisco Javier Balmis (1803 – 1814) para llevar la vacuna de la viruela a todos los rincones del imperio español

BIOLOGÍA

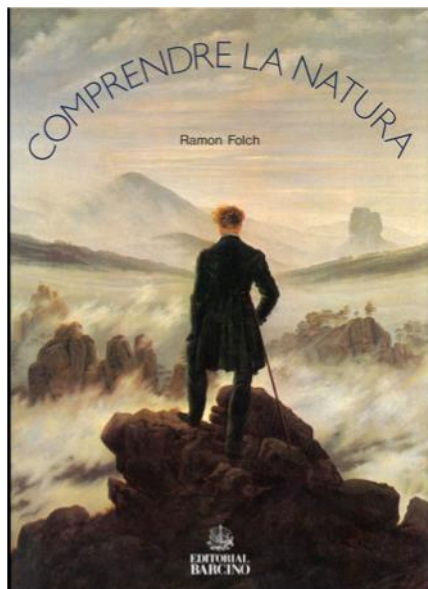
ASTRONOMIA

Ondas longitudinales

IL·LUSTRACIÓ DIVULGATIVA

L'esquirol (20-28 cm) és el més popular i simpàtic dels rosegadors. Salta amb una agilitat increïble d'arbre en arbre, s'enfila tronc amunt com una eshalació. Tot ell és una immensa cua, segons com es mira, i és que, efectivament, té una cua grossa i llarga (15-24 cm), sempre dreta i estarrufada. L'esquirol, rogenç de pelatge, mostra molta habilitat amb les mans anteriors: és capaç de sostenir i manipular objectes, particularment pinyes, la base de la seva alimentació. A les pinedes és corrent trobar, en terra, pinyes esfallades, testimoni inequívoc del pas de l'esquirol. N'ha dalt dels arbres i és d'hàbits comuns. És dels manífers relativament comuns a la nostra terra; abunda als indrets poblats de pins o d'aves.

El liró o *rata cellarda* (10-17 cm) és un rosegador en certa manera semblant a l'esquirol, torrat de color, però de cua més convencional, bé que també prou llarga (9-12 cm). Una ratlla negra que li emmascara de la cara a nivell de full el fa ben inconfusible. És un animal de

bosc, més aviat de muntanya, d'hàbits nocturnes, i d'actituds inactivitat hivernal: semblar un liró (a l'hivern, és clar) vol dir no ésser gens exercit. Al nostre país n'hi ha per tot, però no abunda gaire. Als Pirineus i al Montseny viu el **liró gris**, també anomenat *rata dormidora* o *rata esquirolera* (13-19 cm), més semblant encara a l'esquirol, però ben gris tot ell.

El grup dels **ratolins de bosc** o de **camp** aplega un gran nombre de petits rosegadors (8-14 cm), tots més o menys semblants a un ratolí comú, però d'hàbits ben diferents, més arrodonits de cap i d'orelles petites, tret d'una espècie que és ben semblant en tot a un ratolí corrent. N'hi ha un que té l'hàbit d'excavar galeries, per la qual cosa rep el nom de **talpó**; sovint és confós amb el talp, fins al punt que hom carrega a l'esquena d'aquell les maleses del talpó, vegetarià, el qual malmet les arrels de les plantes. De ratolins de camp, n'hi ha per tot, particularment al Principat; escassegen a les illes. Hom ignora moltes coses de la seva vida perquè fan de

167. L'esquirol (a dalt a l'esquerra) trenca les pinyes i en treu els pinyons (detall superior); mentre que els ratolins boscans les rosequen completament (detall inferior); les o rates cellardes (o rates a l'esquerra); ratolí de bosc sobre una branca, amb detall de mandíbula i talp, amb detall de guanyat i ganyes desvades al descobert en fons i a la neu (a dreta); a la dreta: rata d'aigua sortint del cau (a dalt a la dreta); ratolí comú, sobre un filferro; rata traguera, sobre un empuscat; rata comuna, sobre un enrajat; amb detalls de cures (a baix a la dreta).

Les plantes de les pinedes, les brolles i els fenassars

Tres són els pins que poblen espontàniament la nostra terra baixa mediterrània: el pi blanc, el pi pinyer i el pinastre.

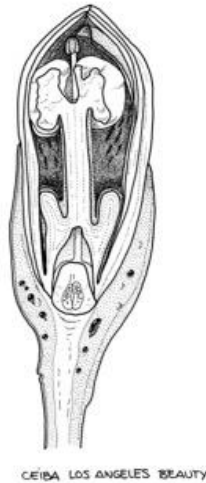
El **pi blanc** o **pi bord** o **pi d'Alep** és el més corrent de tots, fins al punt de fer-se trobadis en plena màquia, en qualsevol relleix de cingle o arripat a les sorres costaneres (llocs d'on sembla ser que és originari), o al si d'alzinars esclarissats o de suredes, bé que a les brolles assolellades, tant sobre substrats calcaris com sobre substrats silícis, és on prospera amb més puixança; constitueix aleshores les clàssiques pinedes de pi blanc, els nostres boscos més corrents (en rigor solen ser simples brolles arbrades que molt sovint tendeixen, per efecte de la successió reconstitutiva, a ésser substituïdes per veritables boscos estables, si el gruix del sòl i altres factors ho permeten). És un arbre desmanyat, de capçada prou irregular i clara (per això les plantes heliòfiles —amants del sol— de les brolles que acostuma a aixoplugar en suporten la presència), constel·lada de multitud de pinyes de mida mitjana. La seva escorça és grisa i les fulles, primes, són d'un verd grogós.

El **pi pinyer** o **pi bo**, per contra, té les fulles de color verd maragdi i l'escorça ben vermella. El caracteritzen la seva capçada, regular i en forma de copa plana o de parasol, i les seves pinyes, grans i curules de pinyons comestibles (que són, òbviament, les llavors); prefeix clarament els sols sorrencs i pobres, i per això sovint s'hi troba a les zones litorals del Maresme, la Selva i Baix Empordà, on abunden grans i d'orties que es meteoritzen en sauló, bé que se'n troben bosquets per tot el país.

Molt més escàs és el **pinastre**, arbre corculent de fulles el doble de llargues que els altres dos pins, pinyes també molt grosses i ramificació remarcablement regular; també prefeix els sòls poc bàsics i no forma grans masses enlloc, fora dels llocs on ha estat plantat en reforestació.

ILUSTRACIÓN CIENTÍFICA DE INVESTIGACIÓN

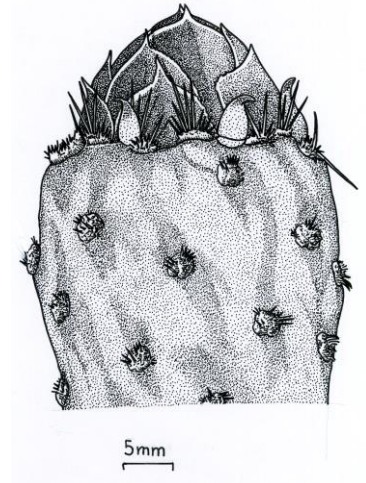
CEIBA LOS ANGELES BEAUTY

BOUTELLOVA

Revista científica internacional dedicada al estudio de la flora ornamental

Vol. 14. 2013

ESTILO DIBUJO DIVULGACIÓN

Carles Puche -Acuarela

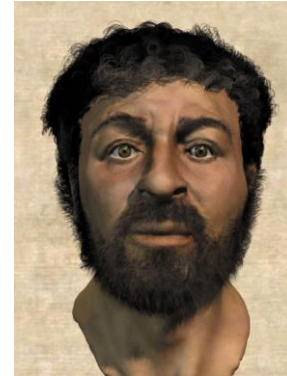
Manuel Dominguez - Oleo

Frutos Garcia - Bolígrafo

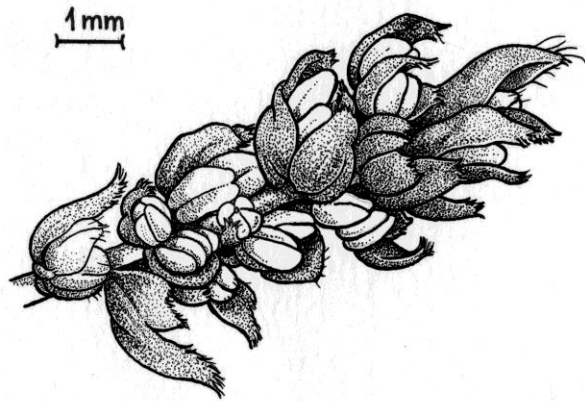

Hardiyono – Tinta y lápices de colores

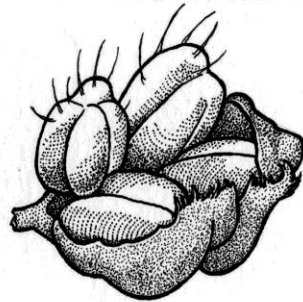
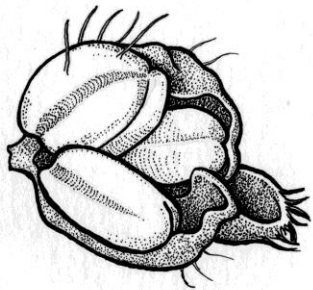

Richard Neave - Digital

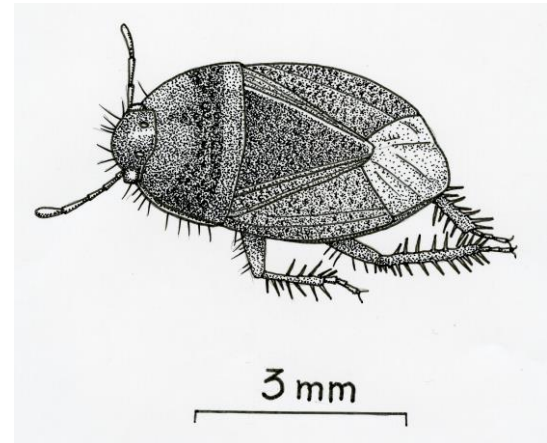
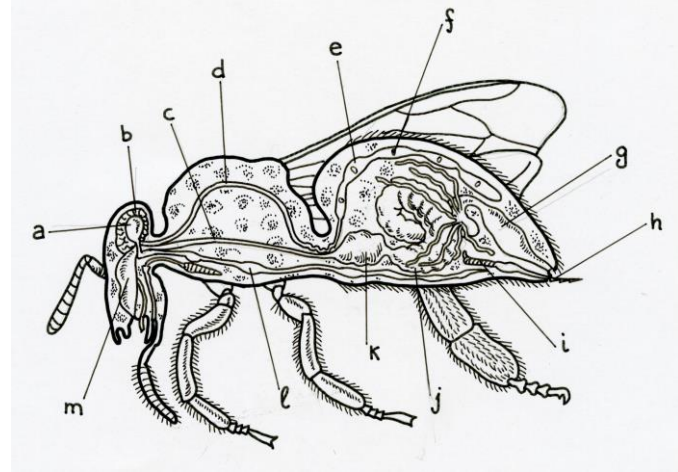
ESTILO DIBUJO CIENTÍFICO INVESTIGACIÓN

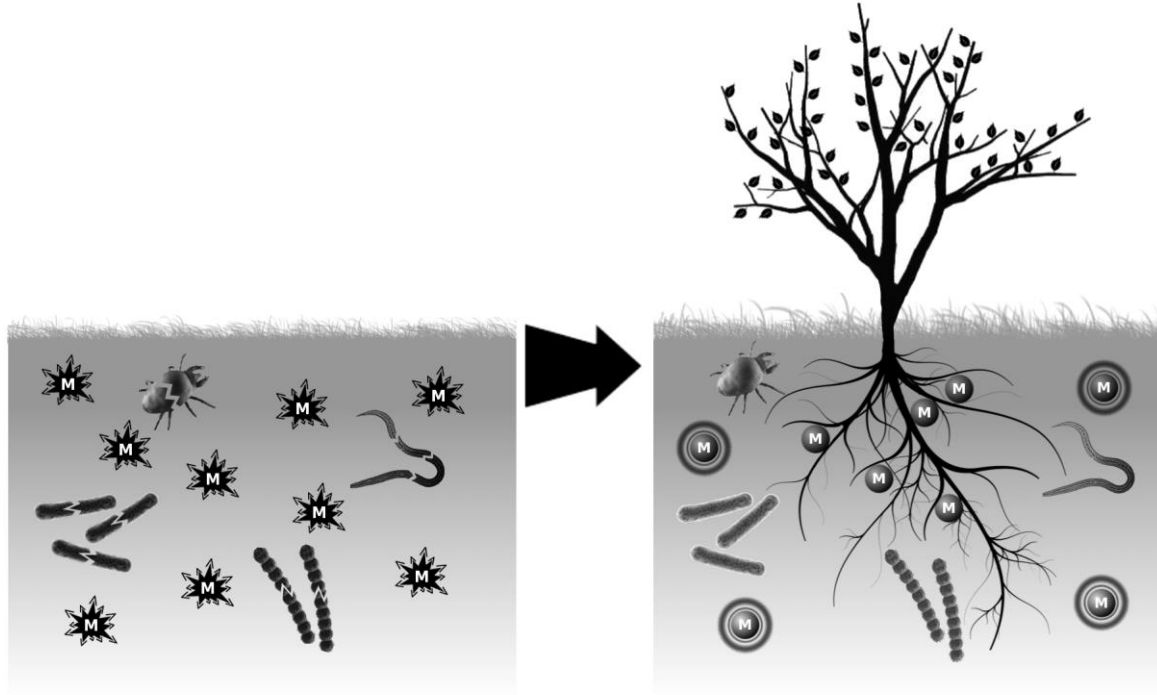
0.5 mm

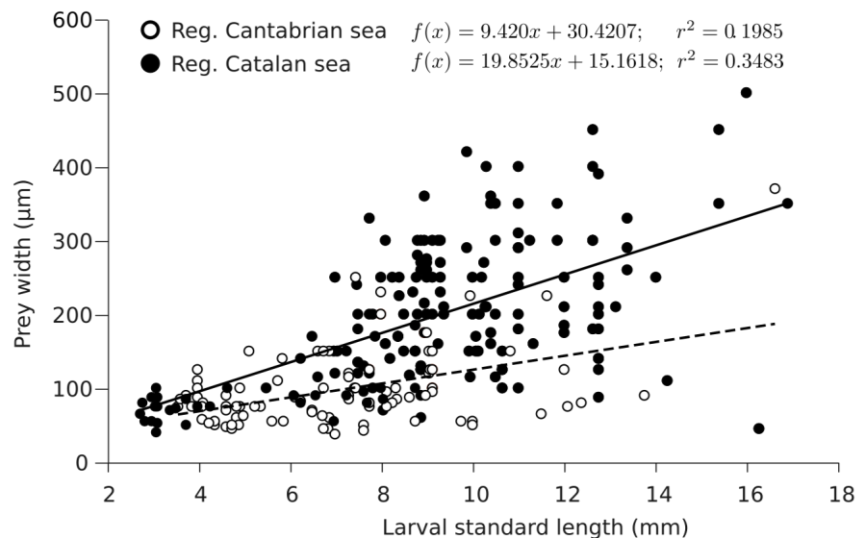
Carya illionensis

REPRESENTACIONES CIENTÍFICAS - DIAGRAMA

REPRESENTACIONES CIENTÍFICAS – GRAFICO DE DATOS

Coleoptera

290.000 sp

Lepidoptera

112.000 sp

Diptera

90.000 sp

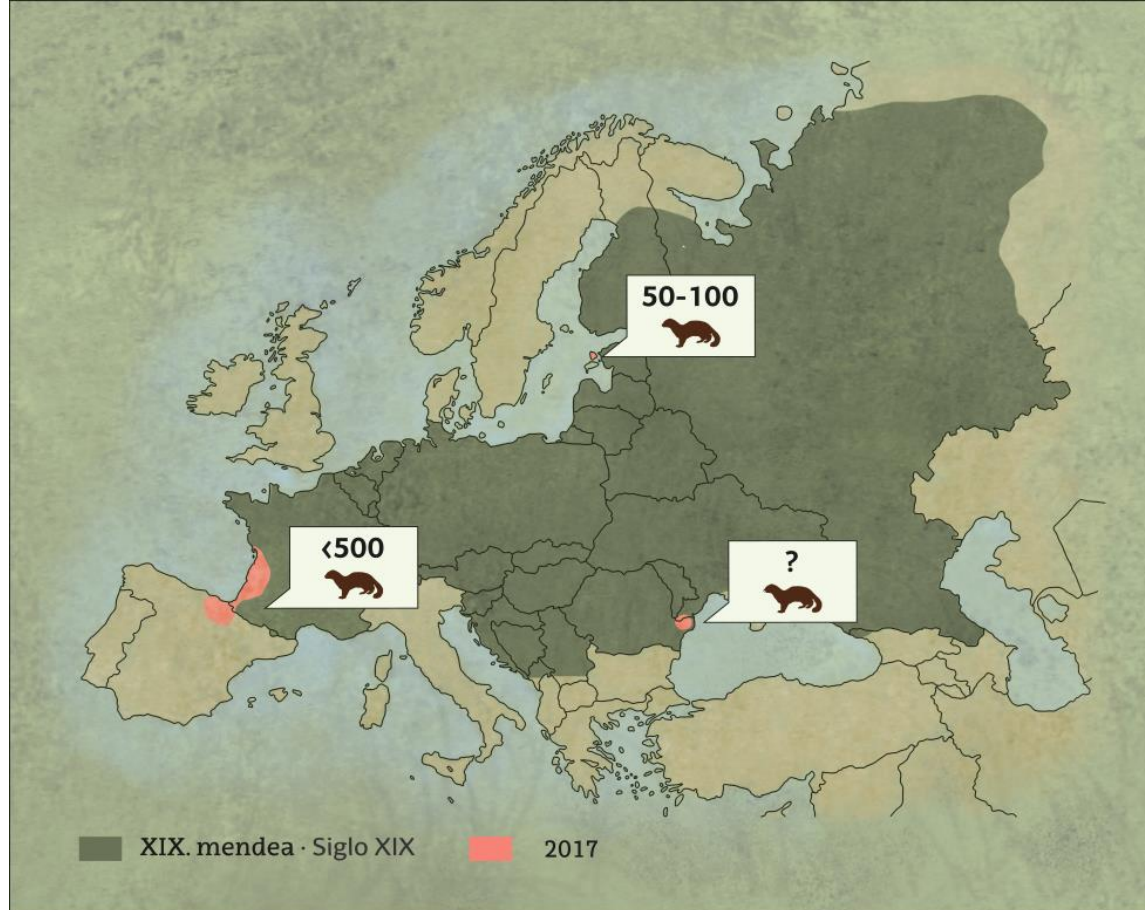
Hymenoptera

105.000 sp

Eficacia en la polinización

REPRESENTACIONES CIENTÍFICAS – MAPAS

REPRESENTACIONES CIENTÍFICAS – INFOGRAFÍA

REPRESENTACIONES CIENTÍFICAS – PÓSTER/PANEL

Formación multidisciplinar del cuerpo docente del CEG-UNA (Costa Rica) y el uso que hace de las NAV como recurso didáctico en un entorno holístico en el año 2014

Marco Ramírez Cordero

Programa: Ciudad, comunicación y cultura

Facultad: Ciencias Sociales y Comunicación
Universidad del País Vasco/Euskal Herriko Unibertsitatea

Introducción

El Centro de Estudios Generales (CEG) de la Universidad Nacional (UNA) es una facultad humanística y puerta de entrada, durante un año, de todos los estudiantes de primer ingreso a la educación superior pública de Costa Rica, indistintamente de la carrera que vayan a cursar.

Sin embargo, se prevé una **incongruencia** entre la visión holística del CEG-UNA y la conformación multidisciplinar de su personal docente:

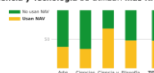

Resultados

EE.UU. y Costa Rica son los principales lugares de origen de las NAV utilizadas por los docentes del CEG-UNA. Se detectó el empleo de NAV provenientes de 29 países.

En todas las disciplinas del CEG-UNA se utilizan NAV. Existen 76 cursos registrados en el CEG-UNA clasificados en las disciplinas de Arte, Ciencias Sociales, Ciencia y Tecnología y Filosofía y Letras. En Ciencia y Tecnología se utilizan más NAV.

215 NAV analizadas de los 76 cursos del CEG-UNA. Las NAV más utilizadas son los largos de ficción.

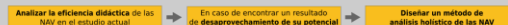
Objetivo

Analizar el uso de la narración audiovisual (NAV) como herramienta didáctica en el entorno holístico del Centro de Estudios Generales de la Universidad Nacional.

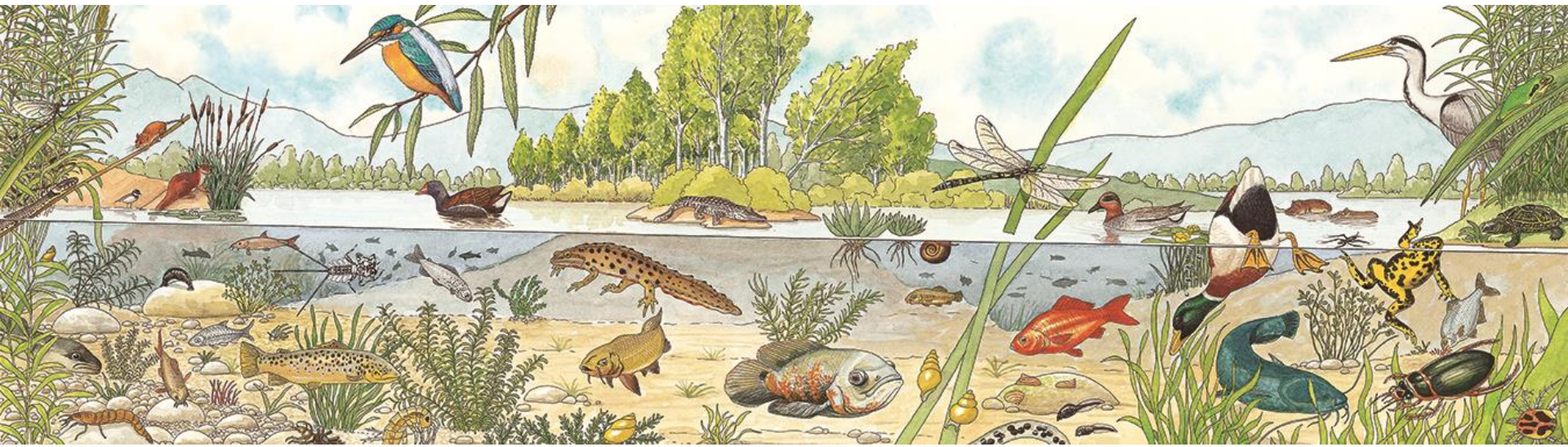
Metodología

- 1.- Analizar los programas en los que se utilicen NAV como recurso didáctico.
- 2.- Identificar en los cronogramas de los programas: origen, temática y frecuencia de uso.
- 3.- Clasificar los programas por disciplina.

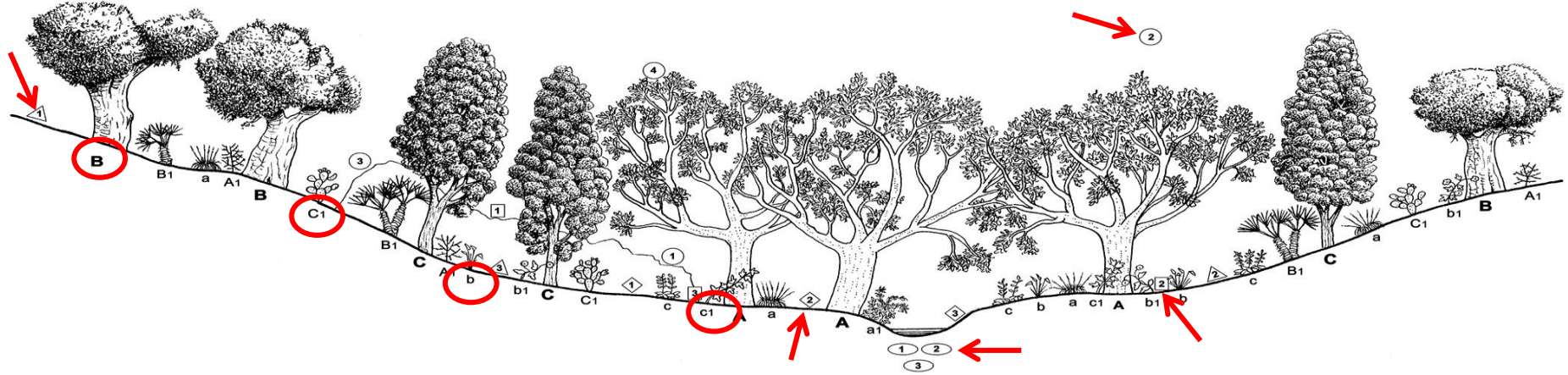
Futura investigación

REPRESENTACIONES CIENTÍFICAS – PAISAJES NATURALIZADOS

REPRESENTACIONES CIENTÍFICAS – TRANSECTO

A: ÁRBOLES

A₁: ARBUSTOS

a: PLANTAS

a₁: LIANAS

REPTILES

AVES

PECES

ANFIBIOS

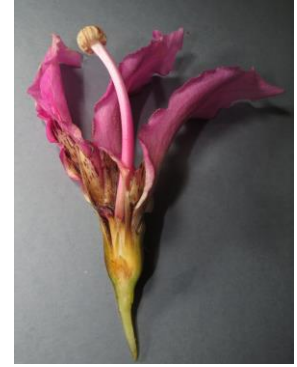

MAMÍFEROS

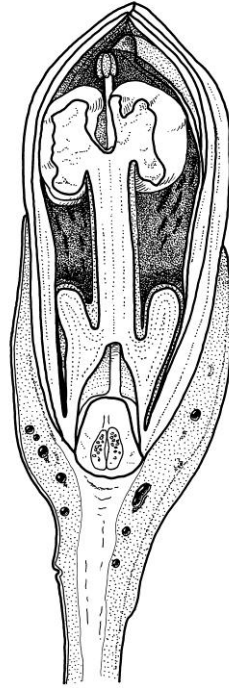
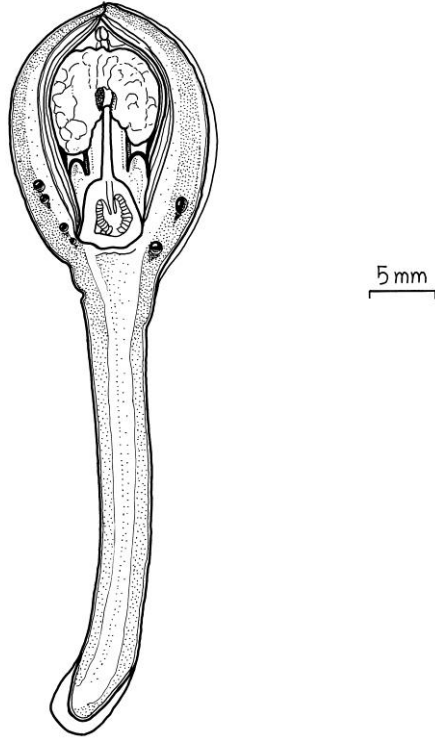
Dibujar una flor

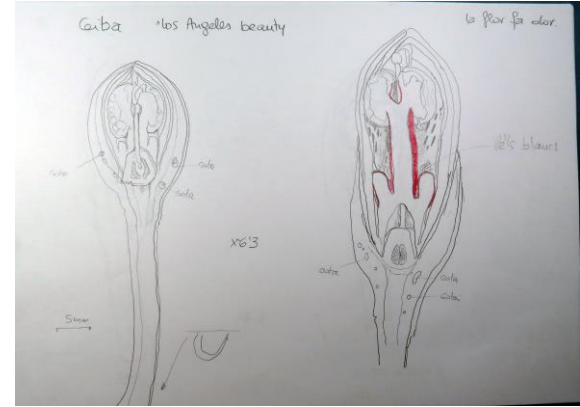
METODOLOGÍA – PROYECTOS Y SU DESARROLLO

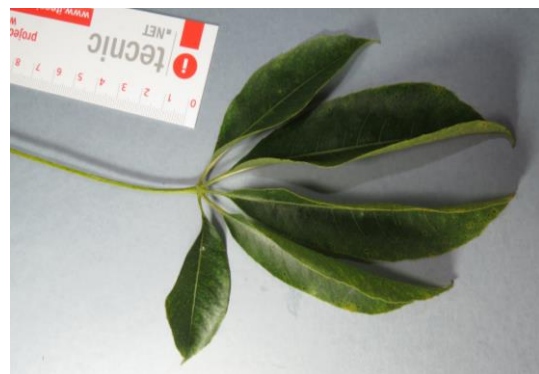
METODOLOGÍA – PROYECTOS Y SU DESARROLLO

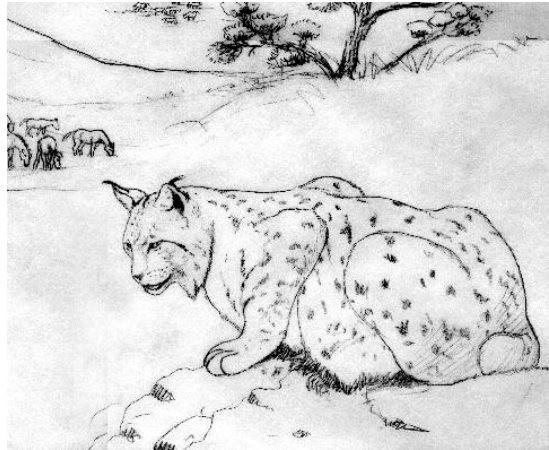
CEIBA LOS ANGELES BEAUTY

METODOLOGÍA – PROYECTOS Y SU DESARROLLO

Paisaje paleolítico

METODOLOGÍA – PROYECTOS Y SU DESARROLLO

METODOLOGÍA – PROYECTOS Y SU DESARROLLO

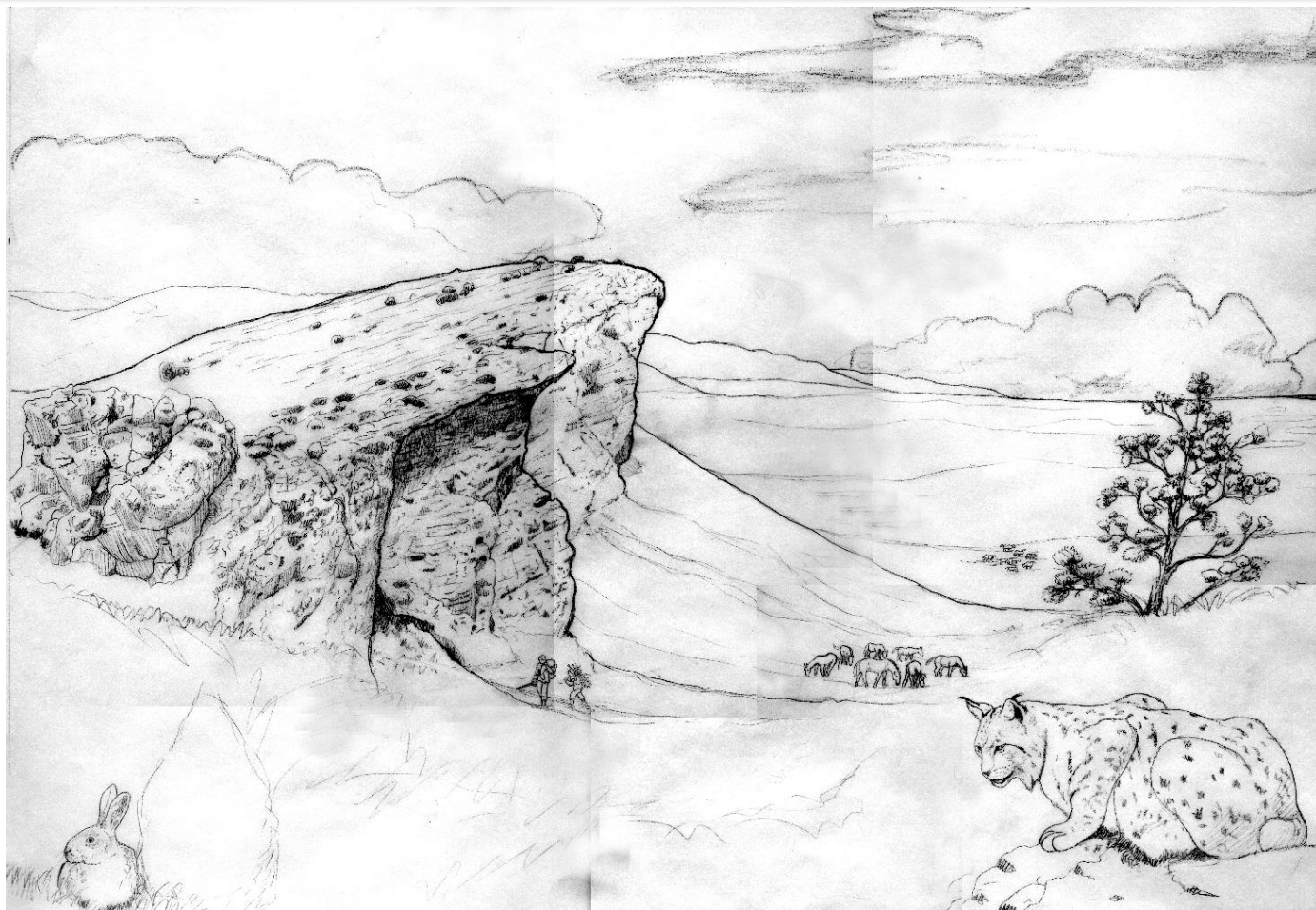

Ningún otro
colúmbido silvestre
tiene 2 gruesas
franjas alares
negras en el centro
de las alas, ni el
obispillo blanco

Las plumas
primarias de la
paloma bravía
son muy
puntiagudas,
detalle que sólo
se descubre
examinándolas
de cerca.

METODOLOGÍA – PROYECTOS Y SU DESARROLLO

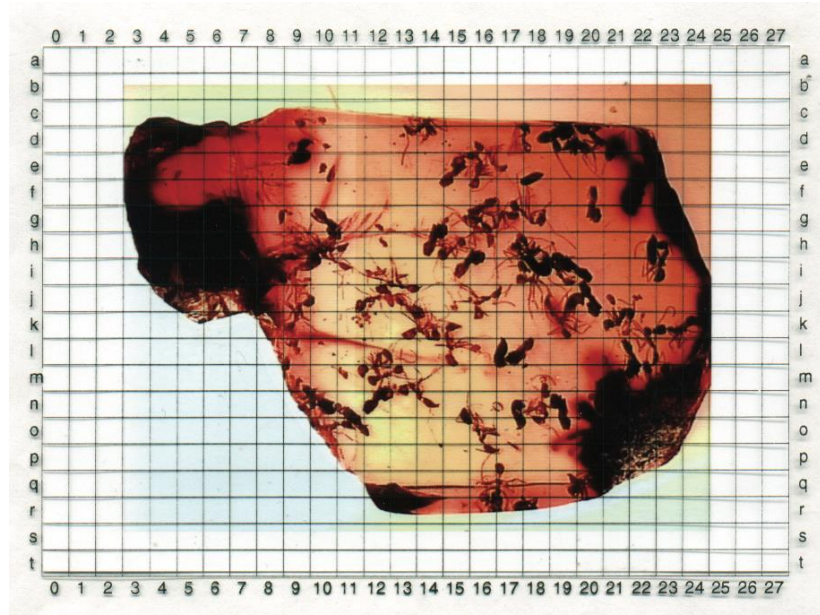
METODOLOGÍA – PROYECTOS Y SU DESARROLLO

**Cueva de les
Cendres de
Alicante**

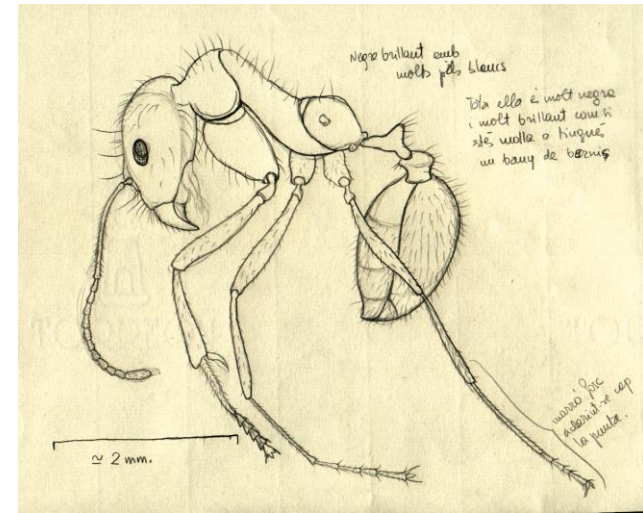
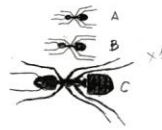
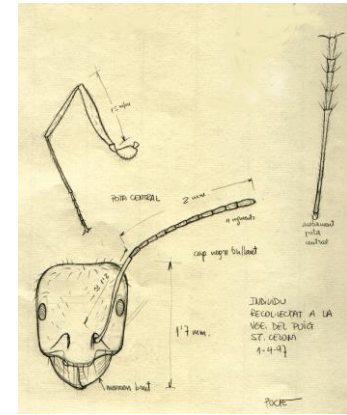
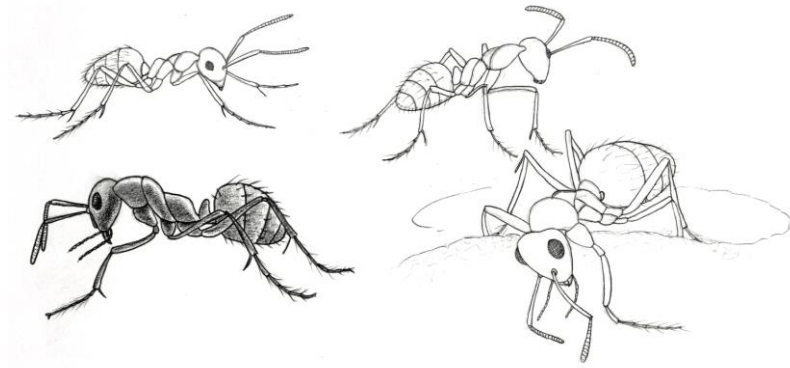
**14.000 -10.000
años antes de
nuestra era.**

Dibujar un holotipo

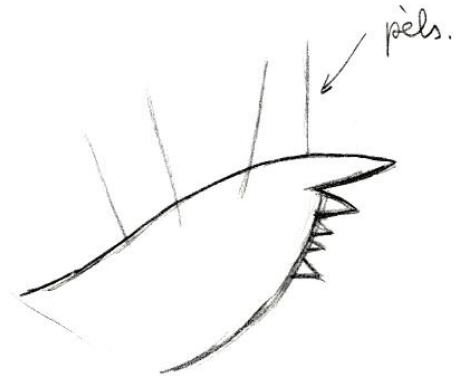
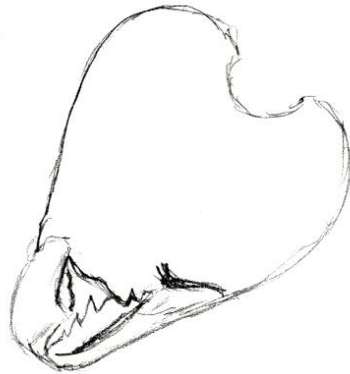
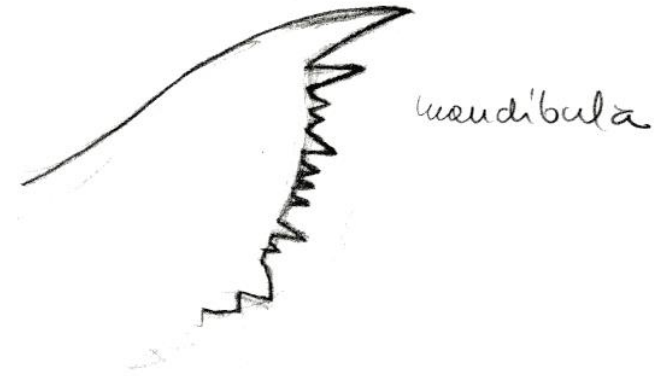
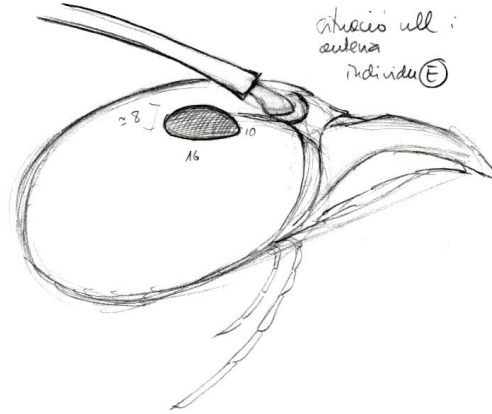
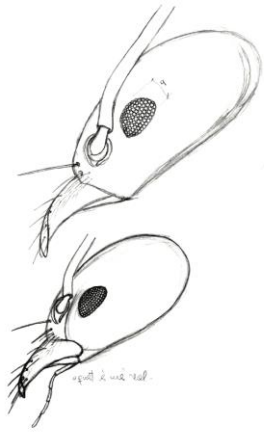
METODOLOGÍA – PROYECTOS Y SU DESARROLLO - HOLOTIPO

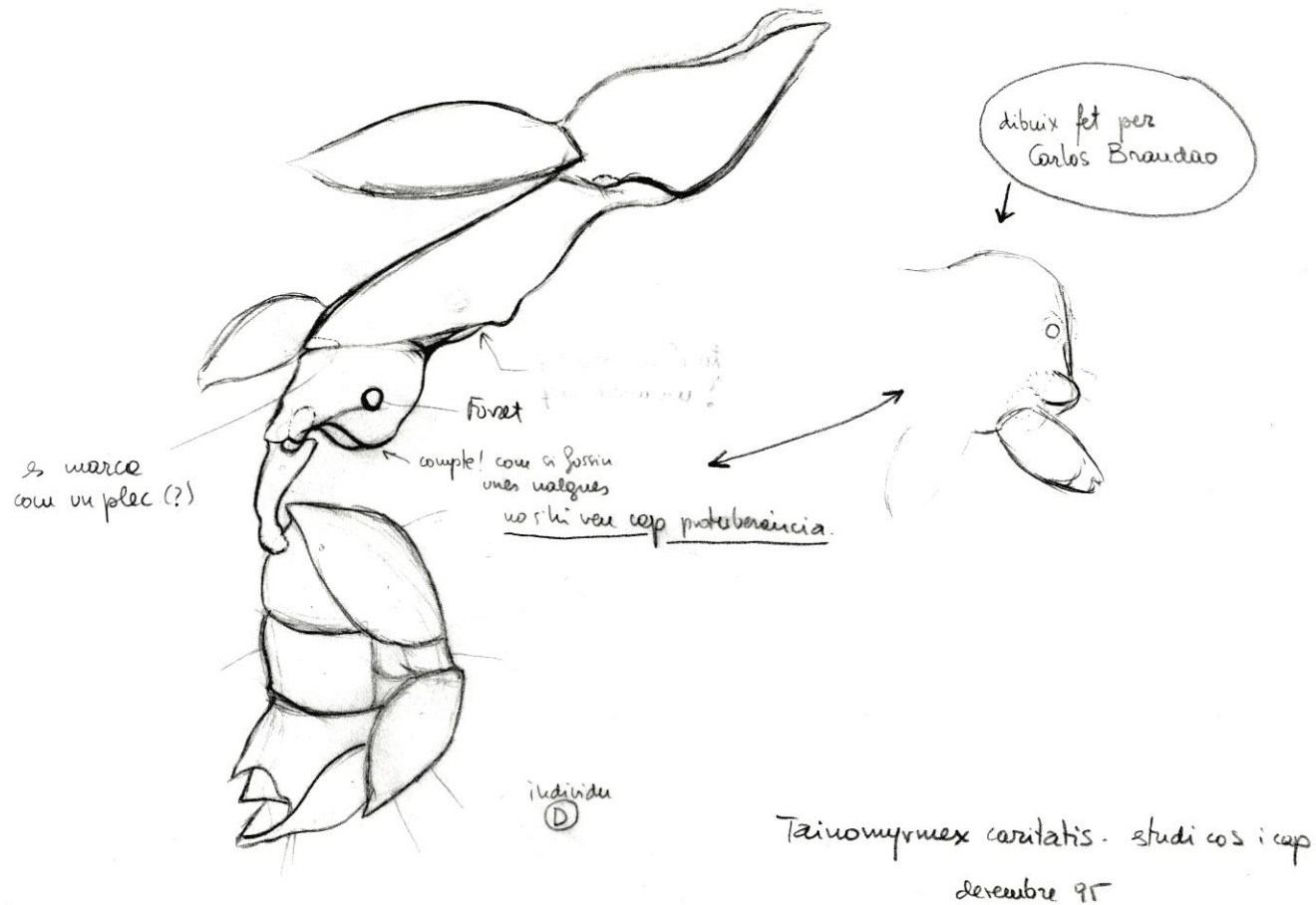
METODOLOGÍA – PROYECTOS Y SU DESARROLLO - HOLOTIPO

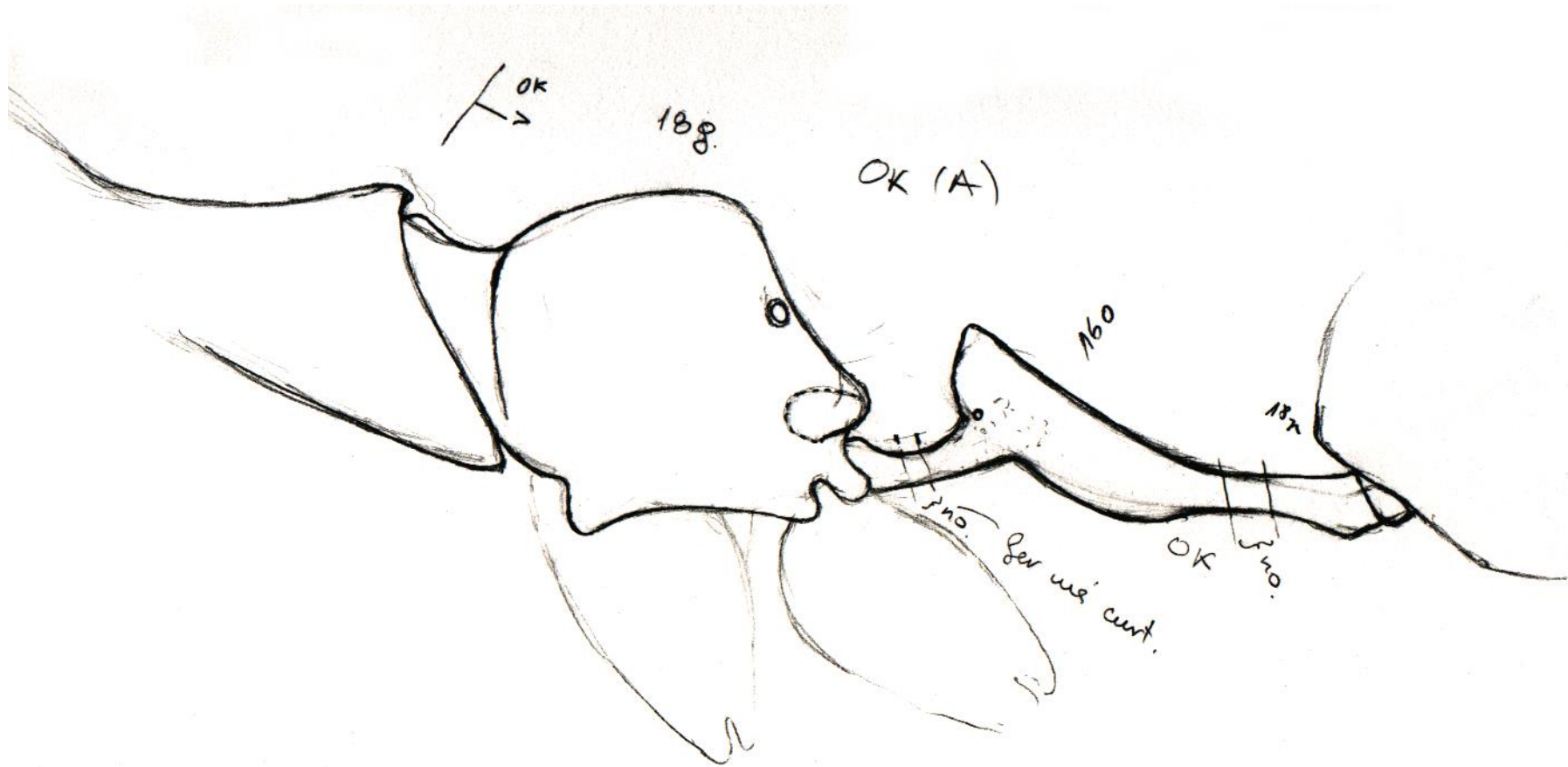
METODOLOGÍA – PROYECTOS Y SU DESARROLLO - HOLOTIPO

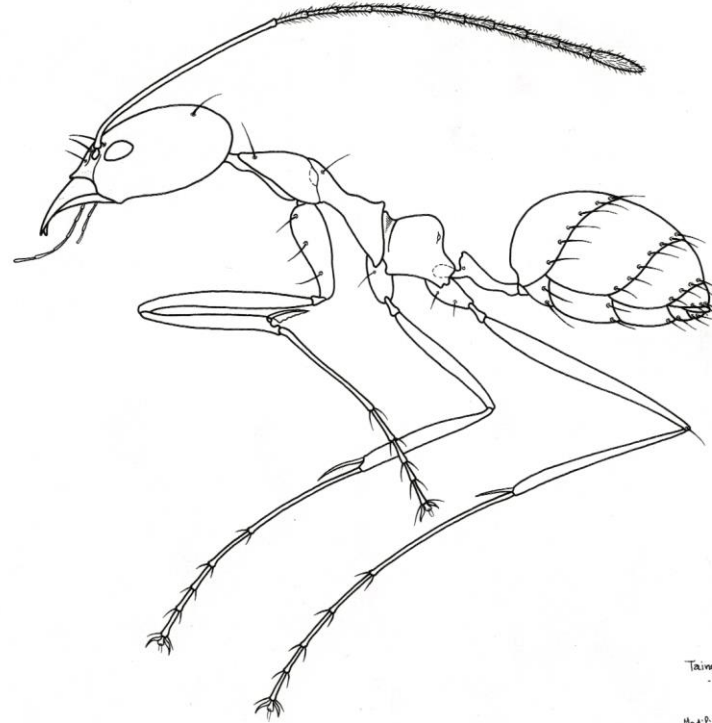
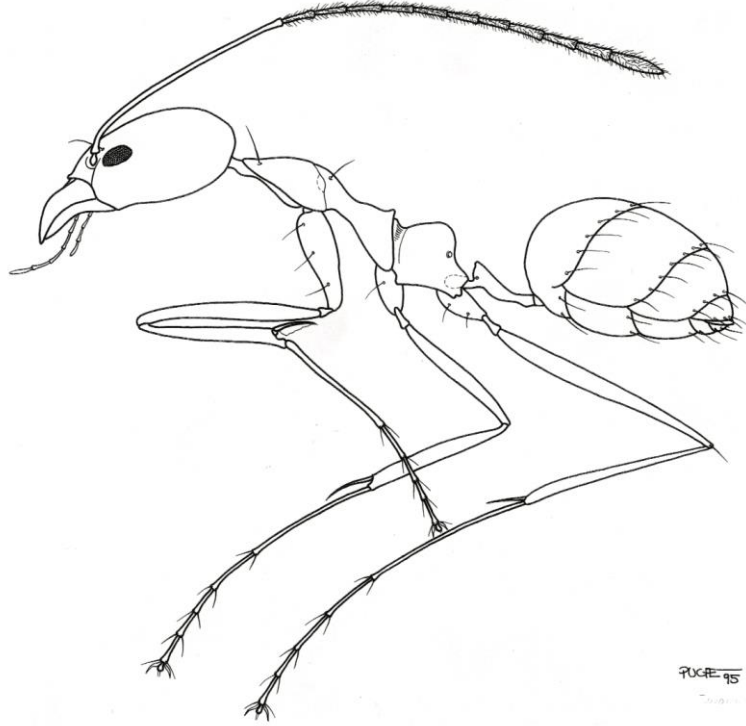
METODOLOGÍA – PROYECTOS Y SU DESARROLLO - HOLOTIPO

METODOLOGÍA – PROYECTOS Y SU DESARROLLO - HOLOTIPO

METODOLOGÍA – PROYECTOS Y SU DESARROLLO - HOLOTIPO

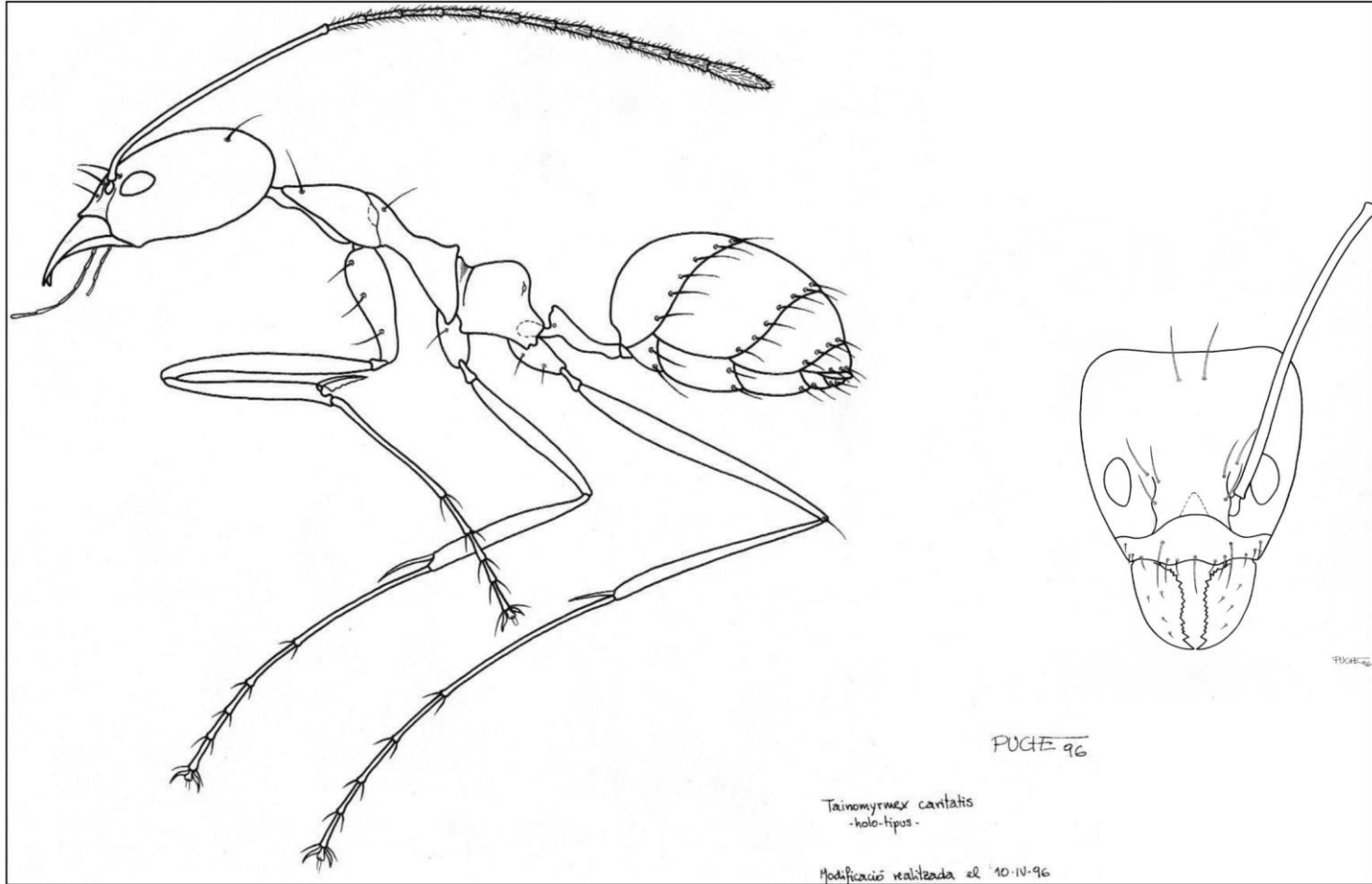

Tainomyrma cantalis
-holo-tipos-

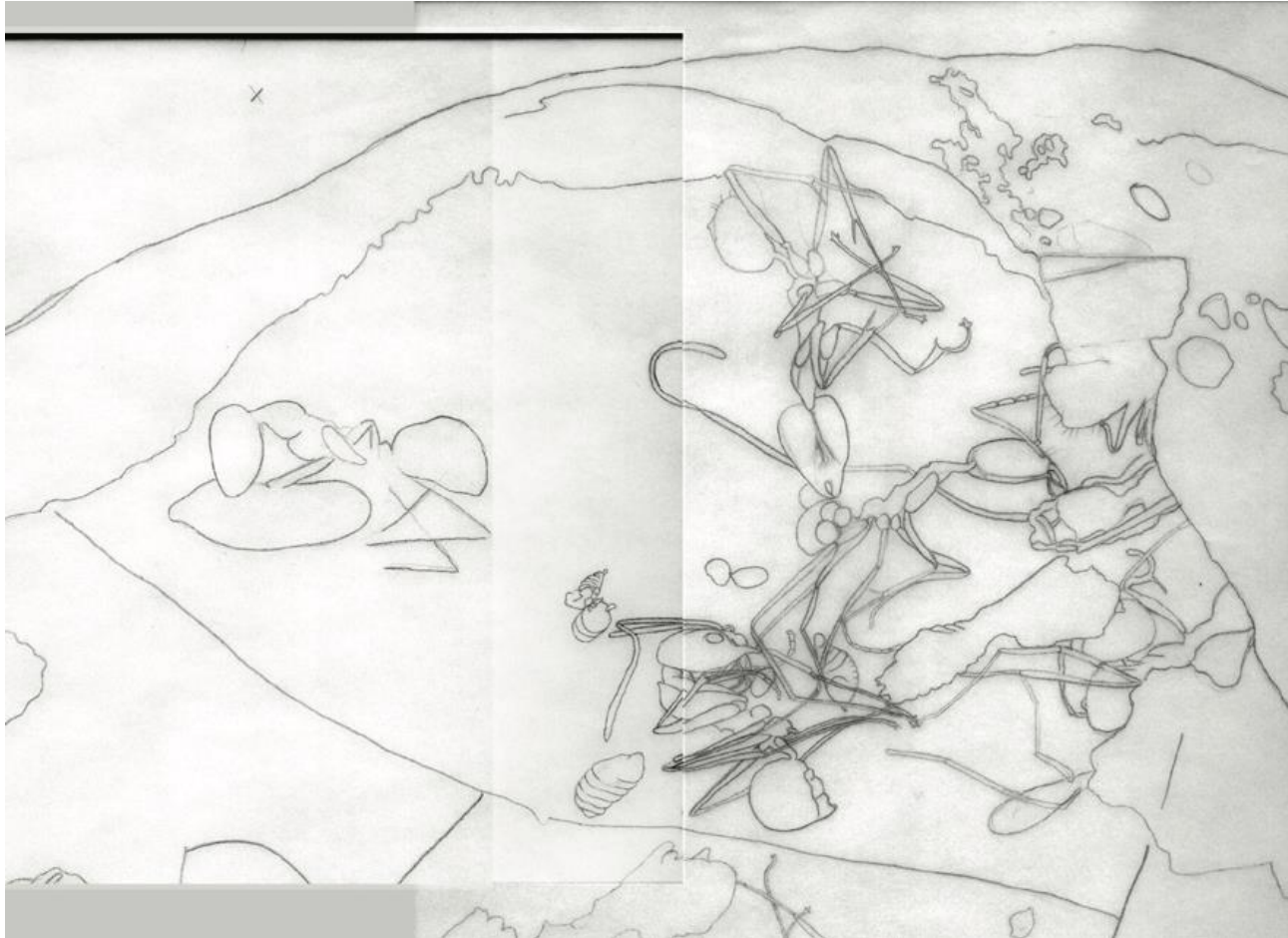
Modificación realizada el 10-IV-96

METODOLOGÍA – PROYECTOS Y SU DESARROLLO

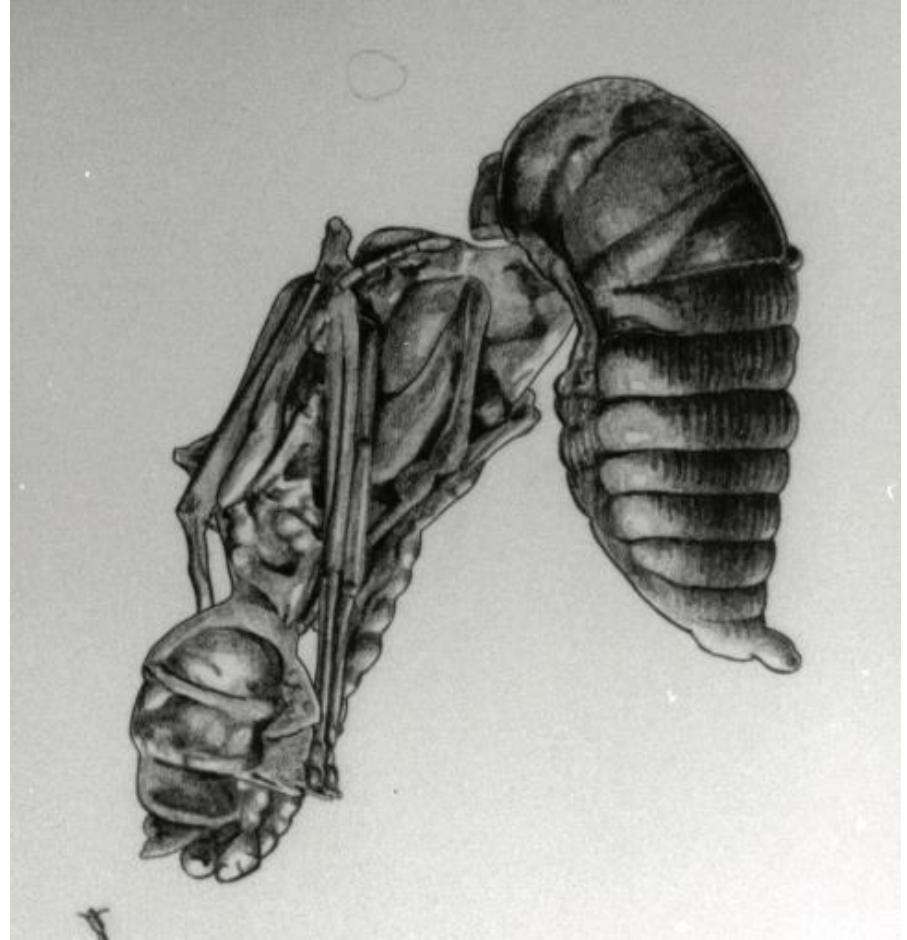
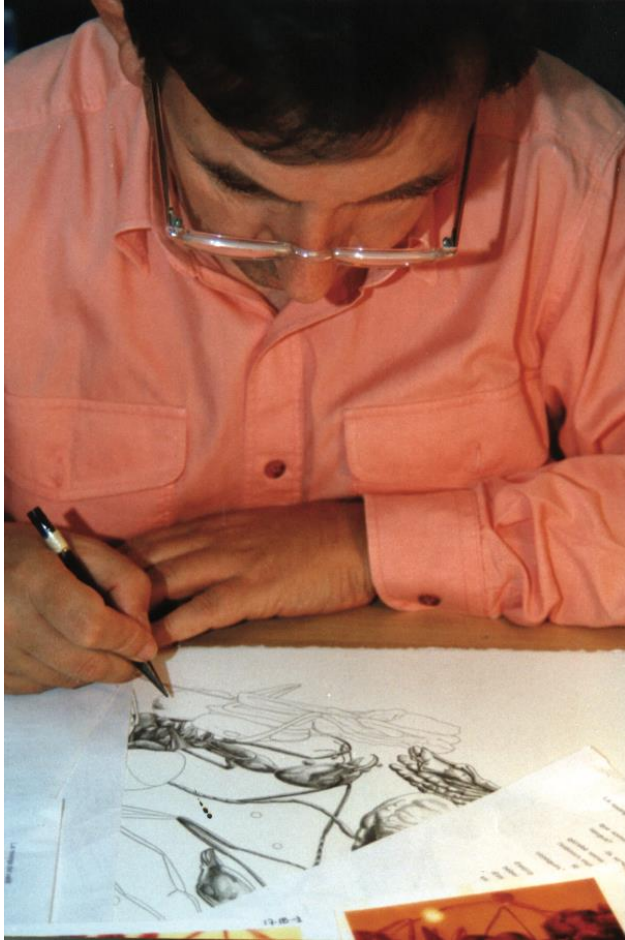
**Technomyrmex
caritatis**

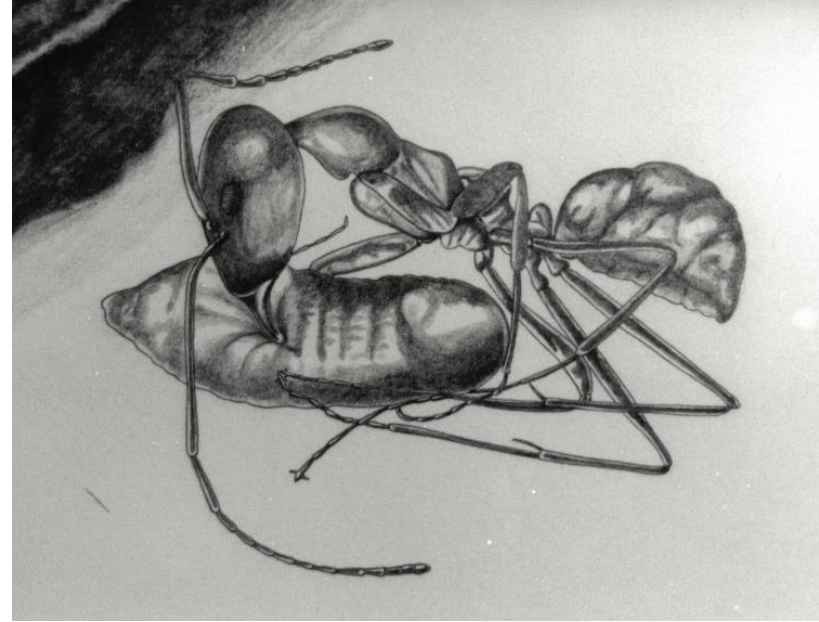
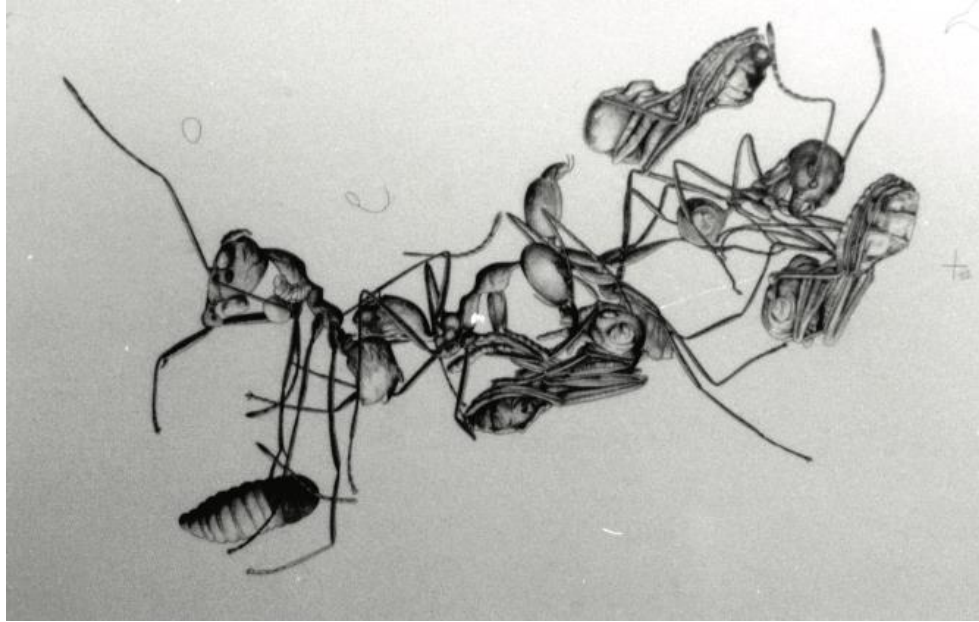
METODOLOGÍA – PROYECTOS Y SU DESARROLLO - HOLOTIPO

METODOLOGÍA – PROYECTOS Y SU DESARROLLO - HOLOTIPO

METODOLOGÍA – PROYECTOS Y SU DESARROLLO - HOLOTIPO

METODOLOGÍA – PROYECTOS Y SU DESARROLLO - HOLOTIPO

Pieza Jorge Caridad

**República
Dominicana**

Muchas gracias por su atención